

Eis Johannes se Evangelie geloof in ewige sekerheid vir verlossing.

Daar is party mense wat sê die reddende boodskap van die evangelie is: "Glo in Jesus as die borg van die ewige lewe, wat nooit verlore kan gaan nie." Met ander woorde, 'n mens moet die leerstelling van ewige sekerheid ken, verstaan en sê dat jy daarmee saamstem. Dit is die kerkleer dat diegene wat deur geloof in Jesus Christus gered word, nooit daardie verlossing sal verloor nie deur enigiets wat hulle doen of nie doen nie. Die Skrif leer duidelik hierdie sekerheid (sien *Genadenotas* no. 24), maar moet 'n mens dit bevestig om gered te word, of is dit 'n verregaande toevoegsel tot verlossing deur geloof alleen in Christus alleen?

Hulle maak hul argument uit die Evangelie van Johannes, wat inderdaad baie te sê het oor die ewige lewe in verhouding tot verlossing (byvoorbeeld 3:15-16; 3:36; 4:14; 5:24; 6:27; 6:40, 47, 54, 58; 68; 10:28). Die aanname word gemaak dat Johannes die enigste Bybelboek is wat geskryf is om ons te vertel hoe om gered te word, en die ewige lewe is die eksklusiewe fokus van daardie boodskap.

'n Kykie na Johannes se doelwit

In Johannes 20:30-31 verklaar die skrywer sy doelwit met die skryf oor uitgesoekte wonderwerke: "*Maar hierdie wondertekens is beskrywe sodat julle kan glo dat Jesus die Christus is, die Seun van God, en sodat julle deur te glo, in sy Naam die lewe kan hê.*" Terwyl party mense sê dit is die enigste doelstellingverklaring vir die hele boek, verduidelik Johannes net waarom hy gekies het om oor die agt tekens te skryf wat in die boek gesien word. As Johannes net aan ongelowiges skryf oor hoe om gered te word, dan sou hoofstukke 13-17 nie by daardie doelwit pas nie. In hierdie hoofstukke, nadat Judas vertrek het, het Jesus besprekings met Sy dissipels alleen oor liefde, diens, volharding, leer van die Heilige Gees, vervolging en eenheid.

Ons sou verwag dat Johannes sy doelwit uitdruk in die inleiding tot die boek, soos wat hy in 1 Johannes 1:3-4 doen. Indien dit so is, dan vertel Johannes 1:4-5 ons dat hy skryf om Jesus Christus voor te stel as die lig en lewe van mense. Selfs Johannes 20:31 ondersteun hierdie tema, want die beloofde resultaat van geloof is "lewe," nie uitdruklik "ewige lewe" nie. Johannes se Evangelie bied die lewe aan nie net in sy lineêre kwantitatiewe sin nie, maar ook in sy huidige sin van gehalte van lewe, wat is waarom die dissipels herhaaldelik in die boek glo (byvoorbeeld 1:50; 2:11, 22; 13:19; 14:10-11; 20:27). Nie "ewige lewe" nie, maar eenvoudig "lewe" is die kwessie in 1:4; 3:36; 5:21; 6:33, 35, 48, 51, 53, 63; 8:12; 10:10; 14:6; en 20:31.

'n Kykie na Johannes se ander stellings oor verlossing

Baie ander kontekste van verlossing in Johannes fokus nie op die ewige lewe nie, maar op ander aspekte en resultate van verlossing.

- Verlossing van sonde: 1:29; 8:21, 24; 9:24; 13:8-10 ("gewas"), 15:3 ("skoon;"); 16:8-19.
- Kom in die lig: 1:4-5, 9; 3:20-21; 8:12; 11:9-10; 12:35-36, 46.
- Lewe as gehalte: 1:4; 4:36; 5:21, 40; 6:53, 63; 8:12; 10:10; 12:25; 17:2-3 (sien Matt. 16:25; Rom. 6:23; Gal. 6:8; 1 Tim. 6:12, 17-19 waar "ewige lewe" kwalitatief is).
- Om nooit honger of dors te wees nie, wat tydelike bevrediging in jou huidige lewe insluit: 4:10; 6:33, 35; 7:37-38.
- Die nuwe geboorte of inwoning deur die Heilige Gees: 1:13; 3:3-7; 5:21; 7:39.
- Om 'n kind van God te word of na die Vader te kom: 1:12; 14:6-7.
- Verlossing van die finale dood: 5:24; 8:51-52; 11:25-26.
- Jesus se dood vir sonde en wederopstanding: 1:29; 2:19; 3:14-15; 11:25-26; 12:32-33; 18:32; 19:30; 20:27-29.
- Gered of verlos van veroordeling: 3:17-18; 5:29; 10:9; 12:47.
- Geloof in wie Jesus is: "in Sy Naam:" 1:12; 2:23; 3:18; "in Hom:" 2:11; 3:15-16, 18; 4:39; 6:29; 7:31, 39; 7:48; 8:30; 9:36; 10:42; 11:45, 48; 12:37, 42; die Christus: 1:41; 4:25-26, 29, 42; 6:69; 7:26-27, 31, 41-42; 9:22-33; 10:24-25; 11:27; 20:31; die Seun van God: 1:49; 3:18; 6:69; 9:35-38; 11:27; 20:31; van God die Vader: 6:46; 8:42; 9:16, 33; 11:42; 16:27-30; 17:21.

Die aanspraak dat Johannes se teks en Jesus se woorde geloof in ewige sekerheid vereis, is 'n kortsigtige beskouing van verlossing in hierdie Evangelie, waar verlossing in sy baie aspekte aandag kry. Van die oorweldigende gereeldheid van Skrifgedeeltes waar Jesus se identiteit aanvaar of geglo moet word, kan 'n mens argumenteer dat *wie Jesus is*, is die

fokus van die verlossende boodskap in Johannes – Hy is die Een wat God gestuur het. Sy identiteit is beslis die beklemtoning van die proloog (Johannes 1:1-18). Ons kan ook nie die sentraliteit van die dood en wederopstanding van Christus ignoreer nie, veral die beklemtoning daarvan ná hoofstuk 12.

'n Kykie na Johannes se ander verklarings oor verlossing

As ewige sekerheid die doelstelling van 'n mens se geloof moet wees, waarom word daarvan gepraat as 'n resultaat in Skrifgedeeltes wat ontwerp is om diegene wat glo sekerheid te gee? In Johannes 5:24 is die doelwit van geloof "Hy wat My gestuur het" en die resultaat is "ewige lewe".

Maar nadat Hy dit gesê het, voeg Jesus by: "Hy [die een wat in Hom glo vir ewige lewe] word nie veroordeel nie, maar het reeds uit die dood na die lewe oorgegaan." Dit is 'n versekering oor die resultaat van die ewige lewe, nie die vereiste vir ewige lewe nie. Insgelyks sê Jesus in Johannes 6:35 geloof in Hom as die Brood van die Lewe maak 'n mens nooit weer honger of dors nie (wat verstaan kan word as bevrediging in hierdie lewe en tot in ewigheid), maar stel dan in vers 37 die versekering dat Hy nooit mense sal uitgooi wat na Hom kom nie, en weer in vers 39 dat Hy niemand sal verloor wat die Vader aan Hom gee nie. Weer eens gee Jesus in Johannes 10:27-30 die versekering dat diegene wat Hom hoor (in Hom glo) die ewige lewe het, nooit sal vergaan nie, en niemand sal hulle uit Sy hand of Sy Vader se hand ruk nie.

Hierdie stellings van ewige sekerheid word gegee om diegene te verseker wat in Jesus Christus geglo het. Hulle is nie die doelwit nie, maar die resultaat van om die reddende boodskap te glo. As diegene wat in Jesus geglo het reeds in ewige sekerheid geglo het, dan is hierdie versekerings onnodig. Jesus gebruik dit eerder om mense te troos wat reeds geglo het.

Anderkant Johannes se Evangelie

Terwyl Johannes se Evangelie beslis 'n doelwit het om mense na verlossing te bring, is dit 'n onbewysbare aanname dat hy die enigste boek geskryf het wat 'n evangelistiese doelwit bevat. Waarom sou Matteus aan die Jode skryf tensy een doelwit was om hulle te oortuig dat Jesus die Messias is? Waarom praat Lukas en Handeling van die resultate van die evangelie as vrede, vergiffenis van sondes, en regverdigverklaring (byvoorbeeld Lukas 18:14; 24:46-47; Handeling 10:40, 43; 13:38-39)? Sowel Romeine as Galasiërs verduidelik die evangelie, maar hul beskrywing van verlossing is hoofsaaklik in terme van regverdigverklaring voor God. As regverdigverklaring (Romeine 3-4) kom deur die leerstelling van ewige sekerheid te glo, waarom put die apostel Paulus hom welsprekend uit deur daardie sekerheid eers later in Romeine 8:28-39 te verduidelik?

Anderkant die Joods-Christelike ingesteldheid

Opeising van geloof in die Christelike konsep van ewige sekerheid aanvaar 'n Joods-Christelike voorafbegrip van die ewige lewe as om vir altyd by God te leef. Maar hoe vertaal daardie konsep vir die Hindoe wat waarskynlik die ewige lewe as eindelose siklusse van reïnkarnasie verstaan, of 'n Boeddhis wat die ewige lewe as opname in niksheid verstaan, of 'n ateïs wat geen konsep van 'n lewe hierna het nie? Moet 'n aanbieder van die evangelie aan hulle die Christelike konsep van ewige lewe en ewige sekerheid verduidelik, of kan hulle in Christus begin glo vir vergiffenis van sondes, regverdigheid voor God, 'n nuwe lewe, of verlossing van oordeel?

Gevolgtrekking

Terwyl ons kan argumenteer dat iemand wat in Jesus Christus glo vir die *ewige lewe* moet verstaan dat *ewig* onherroepelikheid eis of impliseer, dit dalk nie aanvanklik of uitdruklik verstaan sal word nie; dit sal dalk nie eens op hul radar wees nie. Dit is ook nie die eksklusiewe manier waarop Johannes en Jesus die evangelieboodskap aanbied nie (of Lukas of Paulus, wat dit betref). Buitendien sien Johannes duidelik nie die ewige lewe net in sy lineêre of kwantitatiewe sin nie, maar as 'n gehalte van verhouding met God: "En dit is die ewige lewe: *dat hulle U ken*, die enigste ware God, en Jesus Christus wat deur U gestuur is" (Johannes 17:3, beklemtoning bygevoeg). Johannes se evangelie eis nie geloof op in die ewige lewe "wat nooit verloor kan word nie". Natuurlik is dit goed om ewige sekerheid te deel wanneer die evangelie gedeel word. Wanneer dit begryp word, maak dit die belofte van verlossing soveel wonderliker. Maar ons moet onderskei wat die doelwit van geloof is en die voorwaarde vir verlossing van die gevolg van verlossing.

Daar is baie resultate van verlossing, wat iemand eers ná 'n taamlike tyd volkome sal kan verstaan. Die leerstelling van ewige sekerheid is 'n wonderlike en vertroostende versekering dat diegene wat die ewige lewe het dit nooit kan verloor nie, maar om te eis dat 'n ongeredde persoon dit begryp ten einde gered te word, is 'n onnodige toevoegsel tot die reddende evangelie. 'n Persoon wat in die Here Jesus Christus glo as hul Verlosser wat vir hul sondes gesterf het en weer opgestaan het, is voldoende vir verlossing.

Hierdie Genadenotas mag vrylik gekopieer en versprei word. Vir 'n volledige stel Genadenotas of vir meer hulpbronne oor groei in genade, kontak GraceLife by GraceLife.org of skryf aan P.O. Box 302, Burleson, TX 76097.